

Ons kenmerk DOC-00099251

Zaaknummer 2018-205482

Bijlage(n) 2

Maastricht 12 november 2020

Verzonden 16 november 2020

Ontwerpbesluit van Gedeputeerde Staten van Limburg

Vergunning

Artikel 2.7, tweede lid, Wet natuurbescherming

Logistiek centrum te Venray

Zaaknummer: 2018-205482

1. Besluit

Onderwerp

Gedeputeerde Staten van Limburg hebben op 6 september 2018 een aanvraag om een vergunning op grond van de Wet natuurbescherming ontvangen van RHO advies namens XXX. De aanvraag betreft het oprichten en exploiteren van een distributiecentra gelegen aan Maasheseweg 83 te Venray. De aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer 2018-205482.

Besluit

Gelet op de bepalingen van de Wet natuurbescherming besluiten wij:

1. Aan XXX de op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming vereiste vergunning te verlenen voor het oprichten en exploiteren van een distributiecentra, gelegen in of nabij de/het Natura 2000-gebied(en), zoals opgenomen in bijlagen 1 en 2 bij deze vergunning.
2. dat aan deze vergunning de in hoofdstuk 2 vermelde voorschriften verbonden zijn;
3. dat de aanvraag en de bijbehorende stukken ontvangen op 6 september 2018, aangevuld op 9 oktober 2020, 27 oktober 2020 en 2 november 2020 onderdeel uit maken van deze vergunning, tenzij daarvan op basis van de aan dit besluit verbonden voorschriften mag of moet worden afgeweken;

Gedeputeerde Staten van Limburg
namens dezen,

C.B.H.P. Deben-Erens
clustermanager Vergunningen, Toezicht en Handhaving
Team Vergunningen

Afschriften

Een afschrift van dit besluit is verzonden aan:

- XXX, als ontwerpbesluit op de aanvraag;
- Rho adviseurs voor leefruimte, Delftseplein 27B, 3013AA te Rotterdam, ter kennisname;
- Burgemeester en Wethouders van de gemeente Venray, Postbus 500, 5800 AM te Venray, ter kennisname;
- Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Brabant, p.a. Omgevingsdienst Brabant-Noord, t.a.v. Groene Wetten Vergunningverlening, Postbus 88, 5430 AB te Cuijk, met het verzoek in te stemmen met het voorliggende ontwerpbesluit;
- Bezirksregierung Düsseldorf, Dezernat 53, Postfach 30 08 65, 40408 Düsseldorf Deutschland, ter kennisname.

Rechtsbescherming

Het voorliggende ontwerp van het besluit op de aanvraag zal gedurende 6 weken voor een ieder ter inzage liggen in het gouvernement te Maastricht. Gedurende deze termijn kan eenieder bij ons college schriftelijk, mondeling en per e-mail zienswijzen over dit ontwerp naar voren brengen. Vervolgens zullen wij, na afweging van de naar voren gebrachte zienswijzen, een definitief besluit op de aanvraag nemen. Tegen dat besluit staat vervolgens beroep open bij de rechtbank en hoger beroep bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

2. Voorschriften

Aan deze vergunning worden de volgende voorschriften verbonden:

1. De vergunning heeft betrekking op een totale emissie van maximaal 1.292,91 kilogram NO_x/jaar en 23,40 kg NH₃/jaar Deze emissies vallen te classificeren in de onderstaande emissiebronnen:

Type	Emissie kg NO _x / jaar)	Emissie kg NH ₃ / jaar)
Verwarmingsinstallatie DCo1 (gas)	7,30	-
Verwarmingsinstallatie DCo2 (gas)	4,30	-
Verwarmingsinstallatie DCo3 (gas)	3,90	-
Zwaar vrachtverkeer	1.083,28	16,76
Middelzwaar vrachtverkeer	139,92	1,94
Personenauto's	54,19	2,87

3. Procedure en beoordelingskader

3.1 Vergunningaanvraag

Op 6 april 2018 hebben wij van RHO advies namens XXX, een aanvraag voor een vergunning op grond van artikel 2.7, tweede lid van de Wet natuurbescherming (hierna: Wnb) ontvangen. Er wordt vergunning gevraagd voor het oprichten en exploiteren van een distributiecentra gelegen aan Maasheseweg 83 te Venray. Het project heeft een potentieel significant negatief effect op meerdere Natura 2000-gebieden. Een uitgebreide projectomschrijving is opgenomen in de aanvraag. Op 9 oktober 2020, 27 oktober 2020 en 2 november 2020 zijn aanvullende gegevens ontvangen.

De aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer 2018-205482.

Wij zijn van oordeel dat de aanvraag voldoende informatie bevat voor een goede beoordeling van die aspecten waarvoor een vergunning is vereist.

3.2 Procedure

Op 6 december 2017 hebben wij besloten de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing te verklaren op de voorbereiding van besluiten op aanvragen om een vergunning ingevolge artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb (www.limburg.nl).

3.3 Bevoegd gezag

Omdat het initiatief plaats vindt in de provincie Limburg zijn wij op grond van artikel 1.3 van de Wnb bevoegd om op de aanvraag te beslissen. Bij ons besluit betrekken wij tevens de gevolgen voor Natura 2000-gebieden buiten onze provinciegrens en/of buiten Nederland.

3.4 Instemming

De effecten van stikstofdepositie van het project hebben ook invloed op Natura 2000-gebieden die op het grondgebied van andere provincies liggen. Op grond van artikel 1.3, vierde lid, van de Wnb sturen wij de ontwerpbeschikking aan het college van Gedeputeerde Staten van deze provincie, waarbij wij het college verzoeken in te stemmen met voorliggende ontwerpbeschikking. Indien niet binnen 4 weken wordt gereageerd, gaan wij ervan uit dat wordt ingestemd met dit besluit.

3.5 Overige regelgeving

Bij de beoordeling van onderhavige aanvraag zijn andere aspecten dan gerelateerd aan de Wnb en de daarbij behorende regelgeving niet betrokken. De Wnb en bijbehorende regelgeving zoals de Omgevingsverordening Limburg 2014 (hoofdstuk 3) zijn gericht op de bescherming van natuur. Een toestemming op basis van andere wet- en regelgeving kan derhalve aan de orde zijn.

3.6 Beoordelingskader

3.6.1 Wettelijk kader - Wet natuurbescherming

Een verzoek om een vergunning wordt beoordeeld op basis van hoofdstuk 2, paragraaf 2.3 van de Wnb. Op grond van artikel 2.7, tweede lid, Wnb is een vergunning van Gedeputeerde Staten vereist voor het realiseren van een project dat niet direct verband houdt met of nodig is voor het beheer van een Natura 2000-gebied, maar afzonderlijk of in combinatie met andere plannen of projecten significante gevolgen kan hebben voor een Natura 2000-gebied.

De vereiste vergunning wordt uitsluitend verleend, indien uit een passende beoordeling de zekerheid is verkregen dat het project de natuurlijke kenmerken van het gebied niet zal aantasten. Daarbij geldt dat bij de passende beoordeling het positieve effect van mitigerende maatregelen mag worden betrokken.

Bestaat op grond van de passende beoordeling (inclusief de daarbij betrokken mitigerende maatregelen) niet de vereiste zekerheid, dan kan een aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, Wnb alleen worden verleend in het uitzonderlijke geval dat bij toetsing blijkt dat geen Alternatieve oplossingen voor handen zijn, sprake is van Dwingende redenen van openbaar belang en Compenserende maatregelen worden getroffen. Oftewel dat de zogenaamde ADC-toets met succes wordt doorlopen.

3.6.2 Beleidsregels intern en extern salderen in Limburg december 2019

Op 29 mei 2019 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (verder: de Afdeling) uitspraak gedaan over het Programma Aanpak Stikstof (PAS). Als gevolg van de uitspraak is het PAS onbruikbaar geworden als basis om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, Wnb te verlenen. Op 25 september 2019 heeft een adviescollege onder leiding van de heer Remkes advies uitgebracht hoe -ondermeer- de vergunningverlening weer op gang kan komen en welke maatregelen op korte termijn getroffen kunnen worden. Nu het PAS niet meer gebruikt kan worden, moet teruggevallen worden op de instrumenten die voor nu resteren, te weten intern en extern salderen, een ecologische onderbouwing en de ADC-toets. In dat kader zijn op 13 december 2019 (geactualiseerd op 25 juni 2020) de 'Beleidsregels intern en extern salderen in Limburg december 2019' in werking getreden. Op basis van de uitspraak van de Afdeling en het advies van het college van Remkes is evident dat vergunningverlening voor nieuwe of gewijzigde initiatieven niet mag leiden tot een toename van de stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige Natura 2000-gebieden. De nieuwe beleidsregels stellen daarom strikte voorwaarden aan de instrumenten intern en extern salderen.

3.6.3 Buitenlands toetsingskader

Wanneer een vergunningaanvraag voor een project voorziet in stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 16 april 2014 inzake RWE Eemshaven (201304768/1/R2), dat ter beantwoording van de vraag of de aangevraagde situatie significante effecten op deze gebieden kan hebben, toepassing kan worden gegeven aan het daarvoor relevante buitenlandse toetsingskader.

4 Overwegingen

4.1 Aangevraagde situatie

De aanvraag heeft betrekking op het exploiteren, wijzigen en uitbreiden van een het oprichten en exploiteren van een distributiecentra gelegen aan Maasheseweg 83 te Venray. Er zijn mogelijke negatieve effecten te verwachten van stikstofdepositie als gevolg van de uitstoot van stikstof. In voedselarme ecosystemen, zoals aanwezig in de nabij gelegen natuurgebieden, leidt een overmaat aan stikstofdepositie tot een ongewenste toename aan voedingsstoffen en verzuring.

Er wordt vergunning gevraagd voor de situatie als weergegeven in tabel 1.

De vergunning heeft betrekking op een totale emissie van maximaal 1.292,91 kilogram NO_x/jaar en 23,40 kg NH₃/jaar Deze emissies vallen te classificeren in de onderstaande emissiebronnen:

Bron	Type	Emissie kg NO _x / jaar)	Emissie kg NH ₃ / jaar)
4	Verwarmingsinstallatie DCo1 (gas)	7,30	-
5	Verwarmingsinstallatie DCo2 (gas)	4,30	-
6	Verwarmingsinstallatie DCo3 (gas)	3,90	-
1,2,7	Zwaar vrachtverkeer	1.083,28	16,76
1,2,7	Middelzwaar vrachtverkeer	139,92	1,94
1,2,3,7	Personenauto's	54,19	2,87

Tabel 1 aangevraagde situatie te Maasheseweg 83 te Venray

4.2 Referentiesituatie

4.2.1 Habitatrichtlijngebieden

De Habitatrichtlijngebieden als genoemd in de AERIUS bijlage, zijn op 7 december 2004 als speciale beschermingszone onder de Habitatrichtlijn en tevens op de lijst van gebieden van communautair belang geplaatst. Dat laatste impliceert dat 7 december 2004 als referentiedatum met betrekking tot de voorziene stikstofdepositie op de betreffende Habitatrichtlijngebieden geldt.

4.2.2 Uitgangssituatie Habitatrichtlijngebieden

Op 7 december 2004 vigeerde voor de inrichting van de aanvrager de vergunning verleend onder de Wet milieubeheer bij besluit van 15 juli 1998. Sinds 7 december 2004 is voor de inrichting van de aanvrager bij of krachtens de Wet milieubeheer een vergunning verleend in verband met een activiteit die minder ammoniak/NO_x-emissie tot gevolg heeft. De situatie met de laagst toegestane ammoniak/NO_x-emissie vloeit voort uit de bij besluit van 4 september 2006 onder de Wet milieubeheer verleende vergunning. Deze situatie, als weergegeven in tabel 2, geldt als referentiesituatie.

De vergunning heeft betrekking op een totale emissie van maximaal 1.353,21 kilogram NO_x/jaar en 23,61 kg NH₃/jaar. Deze emissies vallen te classificeren in de onderstaande emissiebronnen:

Bron	Type	Emissie kg NO _x / jaar)	Emissie kg NH ₃ / jaar)
3	Verwarmingsinstallatie DCo1 (gas)	711,50	-
2	Zwaar vrachtverkeer	380,27	6,11
1 en 4	Personenauto's	261,45	17,50

Tabel 2 laagst verleende vergunning na referentiedata 10 juni 1994, 24 maart 2000 en 4 december 2004

4.2.3 Vogelrichtlijngebieden

De Vogelrichtlijngebieden als genoemd in de AERIUS bijlage, zijn op 10 juni 1994 en 24 maart 2000 aangewezen als speciale beschermingszone onder de Vogelrichtlijn. Mede gezien de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 7 september 2011 (zaaknummer 201003301/1/R2), geldt als referentiedatum met betrekking tot stikstofdepositie 10 juni 1994 en 24 maart 2000.

4.2.4 Uitgangssituatie Vogelrichtlijngebieden

Op 10 juni 1994 en 24 maart 2000 vigeerde voor de inrichting van de aanvrager de vergunning verleend onder de Hinderwet bij besluit van 7 maart 1989 en de vergunning verleend onder de Wet milieubeheer bij besluit van 15 juli 1998. Sinds 10 juni 1994 en 24 maart 2000 is voor de inrichting van de aanvrager bij of krachtens de Wet milieubeheer een vervangende vergunning verleend in verband met een activiteit die minder ammoniak/NO_x-emissie tot gevolg heeft. De situatie met de laagst toegestane ammoniak/NO_x-emissie vloeit voort uit de bij besluit van 4 september 2006 onder de Wet milieubeheer verleende vergunning. Deze situatie, als weergegeven in tabel 2, geldt als referentiesituatie.

4.3 Beoordeling stikstofeffecten Nederlandse Natura 2000-gebieden

In relatie tot de betrokken (Nederlandse) Natura 2000-gebieden dient te worden vastgesteld dat de aanvraag betrekking heeft op het exploiteren, wijzigen en uitbreiden van een bestaande activiteit, waarvoor niet eerder de vereiste toestemming als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb dan wel een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid van de Wabo jo. artikel 2.2aa, onder a, van het Bor is verleend.

Vanwege de aanvrager is een met behulp van AERIUS Calculator gemaakte (verschil)berekening overgelegd (zie bijlage 1), welke inzicht verschaft in de stikstofdepositie die door de aangevraagde activiteit na wijziging wordt veroorzaakt op de voor stikstof gevoelige habitattypen in één of meer Natura 2000-gebieden. Uit deze berekening blijkt dat de voorliggende aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, Wnb ten opzichte van de stikstofdepositie die op grond van habitatrictlijngebieden en de vogelrichtlijngebieden mag worden veroorzaakt, niet voorziet in een toename van stikstofdepositie op een voor stikstof gevoelig habitatype in een Natura 2000-gebied. Aldus is gewaarborgd dat de natuurlijke kenmerken van de betrokken Natura 2000-gebieden in zoverre niet zullen worden aangetast door de aangevraagde wijziging van de bestaande activiteit. Reden waarom in zoverre kan worden ingestemd met de aangevraagde activiteit.

4.4 Beoordeling stikstofeffecten Buitenlandse Natura 2000-gebieden

De aanvraag voorziet voor de Duitse Natura 2000-gebieden als opgenomen in de AERIUS bijlage niet in een toename van stikstofdepositie van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar) of meer. Op basis van de Duitse toetsingsmethode voor de beoordeling van effecten van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden, kan er derhalve vanuit worden gegaan dat significante negatieve effecten op deze gebieden in zoverre zijn uitgesloten.

4.5 Beoordeling overige effecten op de beschermde natuurgebieden

Uit de aanvraag blijkt dat er als gevolg van de voorgenomen activiteit geen andere - niet aan stikstofdepositie gerelateerde - negatieve effecten (zoals geluid, trillingen, licht, grondwaterstands- en/of grondwaterkwaliteit veranderingen etc.) te verwachten zijn die de natuurlijke kenmerken van voornoemde beschermde gebieden kunnen aantasten.

4.6 Conclusie

Op grond van bovenstaande beoordeling concluderen wij dat onderhavige door aanvrager aangevraagde activiteit geen (significante) negatieve effecten zal veroorzaken op de betrokken Nederlandse en Duitse Natura 2000-gebieden, mits deze vergunning en de daaraan verbonden voorschriften worden nageleefd.

Tegen deze achtergrond is vergunningverlening voor de aangevraagde activiteit in overeenstemming met het bepaalde bij of krachtens de Wnb.

Bijlage 1 Aeries-berekening Nederland

Bijlage 2 Aeries-berekening buitenland